

מ"ת 10831/06/18 - מדינת ישראל נגד חיים מסיקה

בית משפט השלום באשקלון

מ"ת 10831-06-18 מדינת ישראל נ' מסיקה(עציר)
תיק חיצוני:

בפני	כבוד השופטת ענת חולתא
מבקשים	מדינת ישראל
נגד	
משיבים	חיים מסיקה (עציר)

החלטה

1. לפניי בקשת המדינה לעצור את המשיב עד תום ההליכים נגדו.

2. נגד המשיב הוגש כתב אישום מייחס למשיב עבירות של פציעה בנסיבות מחמירות ואיומים.

על פי כתב האישום, על רקע סכסוך כספי שעניינו תאונת דרכים שהתרחשה בין רכב המתלון ובין משאית השייכת לעסקו של המשיב ונהוגה בידי עובד העסק, התקיימה ביום 1.6.18 פגישה בין המשיב למתלון ואנשים נוספים בבית העסק של המשיב.

במעמד זה, התנהל דין ודברים בין המשיב ומתלון לגבי הנזק שנגרם לרכב המשיב והמתלון סירב לשלם. בתגובה, נטל המשיב מוט ברזל והיכה בראשו של המשיב. בהמשך לכך, אחזו אחרים במתלון בידיו ואז פגע בו המשיב פעם נוספת באמצעות המוט. כמו כן איים המשיב על המתלון שיהרוג אותו אם לא ישלם עבור הנזק.

בגין מעשים אלה, איבד המתלון את הכרתו ונגרמו לו חתכים באיזור הקרקפת.

3. המדינה עותרת למעצר המשיב עד תום ההליכים נגדו בשים לב לחזקת המסוכנות הסטטוטורית העולה ממעשיו ולנסיבות האירוע. בנוסף, המדינה מפנה לגיליון ההרשעות הקודמות בעניינו של המשיב.

4. ביום 7.6.18 טען ב"כ המשיב לכרסום בתשתית הראייתית. נטען, כי המשיב אכן איים על המתלון ותקף אותו אך לא באופן המתואר בכתב האישום. נטען, כי עקב מחדלי חקירה וקושי במהימנות עדי התביעה עליהם ניתן לעמוד כבר בשלב זה, יש מקום לקביעה, כי האירוע התרחש כתיאור המשיב ולא כתיאור המתלון. על פי גרסת המשיב אכן יצא מכליו לאור התנהגותו הנפסדת של המתלון ודחף אותו בחוזקה וכתוצאה מכך ראשו נפגע מכלובי ברזל שהיו בזירה והוא נפצע. המשיב הביע צער על כך.

בנסיבות העניין ובשים לב לעברו הפלילי של המשיב שאינו מכביד ולא כולל הרשעות בעבירות אלימות נתבקש שחרור המשיב בתנאי מעצר בית מלא בבית הוריו במושב שדה עוזיהו, בו מתגורר גם המשיב, ובפיקוח אחיו והוריו. המפקחים המוצעים נחקרו באולם.

טענות ב"כ המשיב, בתמצית, הן:

א. ניתן לקבוע כבר כעת כי המתלון בתיק לא דיבר אמת וזאת החל מגרסתו לגבי התרחשות התאונה

וכלה בתיאור האירוע:

מלכתחילה המתלון הוא עברין תנועה שנוהג ברכב ללא טסט וללא ביטוח. הוא גרם לתאונה שגרמה נזק למשאית של המשיב וברח מהזירה. לראיה, נהג המשאית הגיש על כך עוד באותו יום תלונה וקיבל את פרטי הפוגע על פי מספר הרכב שנתן. למחרת היום הוא והמשיב הלכו לחפש את הרכב הפוגע ואדם כלשהו במקום מסר להם את מספר הטלפון של המתלון. כך נוצר איתו הקשר. לאור זאת גרסת המתלון לגבי נסיבות התאונה שקרית.

לטענת המשיב, הפגישה התקיימה לאחר ששני הנהגים נפגשו במקום התאונה והמתלון הוא שרצה לפגוש את בעל העסק ואז הגיעו כולם למקום העסק.

ב. קיימת מחלוקת מי יזם את הפגישה בבית העסק, כאשר מלכתחילה התיק נחקר כתיק חטיפה ויש טענה שהמתלון הובא למקום בכוונת מכוון לפגוע בו. המשיב טען שהמתלון הוא זה שהתקשר אליו ויזם את הפגישה. עניין זה לא נבדק אף שניתן לחקור אותו בקלות.

ג. המוט עליו הצביע המתלון בזירה שונה מזה שהוא עצמו מתאר בעימות.

ד. המתלון טען בחקירתו ש 7-8 אנשים החזיקו אותו. בעימות לא חזר על כך.

ה. גרסת המשיב נתמכת בהקלטה שם נשמע האירוע, לרבות גרימת החבלה ונשמעים הברזלים שנתפסים זה בזה.

ו. אופי הפגיעה מתיישב יותר עם גרסת המשיב מאשר עם גרסת המתלון. לעניין זה, חרף טענות המשיב בחקירה המוט המצולם בתיק לא נבדק. המשיב טען שהמוט שצולם הוא מוט ששוקל 20 ק"ג שאם היה מניף אותו המתלון היה מת; לא נערכה בדיקת חיים; לא נלקחו ממצאים מהמוט אפילו לא ברור אם יש עליו שרידי דם. מחדלים אלה יש לזקוף לזכות המשיב.

ז. היחידה החוקרת ביצעה הצבעה בזירה עם המתלון אך לא עם המשיב ולכן הזירה לא מתועדת על מנת לבחון את גרסת המשיב.

ח. נטען, כי יש להבין את התנהלות היחידה החוקרת במקרה זה על רקע קרבת המשפחה שבין המתלון לחוקר בתחנת קרית מלאכי, שהוא אחיו והוא אשר פנה למשטרה וניצל את קשריו באופן שהוביל לביצוע המעצרים וחקירה לא מאוזנת.

ט. אותו אח של המתלון מסר בהודעתו פרטים שאין להם זכר בהקלטת השיחה שהוא עצמו הקליט. בהקלטה אין זכר לסחיטה ולא לחטיפה. בשלב זה כתוצאה מפעולותיו של האח נוצרת דינמיקה של חקירת חטיפה כאשר המתלון שגם שיקר וגם התנהגותו הבסיסית נפסדת מקבל הגנה מלאה מהמשטרה.

י. כתוצאה מההודעה הראשונית נעצרו גם אביו של המשיב וגם אדם נוסף, כשבסופו של דבר, בעימות, המתלון מאשר שהם לא עשו דבר ורק שטפו לו את הפנים ונתנו לו מים.

5. המדינה סבורה כי אין כרסום בתשתית הראייתית וכי גרסת המתלון נתמכת בהקלטת אודיו מהאירוע, שאינה מתיישבת עם גרסת המשיב. המשיב עצמו אישר את האיומים הנשמעים בהקלטה רק לאחר שמטיחים אותם בו וגרסתו היא מתפתחת.

לאור זאת סבורה המדינה כי אין בחוסרים להם טען ב"כ המשיב - בדיקת חיים, בדיקת המוט - כדי להשליך על הראיות.

המדינה הפנתה לכך, שלגבי המתלון נפתח תיק תעבורה המצוי בחקירה.

המדינה מסתייגת מהחלופה המוצעת הכוללת את פיקוח האב, שגם נחקר בגין חשד למעורבות באירוע וגם יש לו הרשעות קודמות רלוונטיות - הפרת הוראה חוקית, עבירות מסים ועוד. גם לגבי אחיו הצעיר של המשיב נדון בתיק הכולל גם הרשעה בעבירת אלימות, שאותה הכחיש בעת חקירתו.

6. בחנתי את תיק החקירה. למעשה, חרף הדיון הארוך והמפורט שהתקיים בפניי, יריעת המחלוקת בין הצדדים אינה רחבה והיא ממוקדת בשאלה האם המתלון נפצע כתוצאה מכך שקיבל מכה מברזלים בעקבות כך שנדחף בעוצמה על ידי המשיב (כטענת המשיב בחקירתו) או שהוא נפצע כתוצאה מכך שהמשיב הניף מוט ברזל והיכה בו בראשו (כטענת המתלון).

הודעות המתלון לעניין אופן ביצוע התקיפה, לרבות הצבעה על מוט הברזל שנתפס בזירה מהוות ראיה לכאורה לחובת המשיב. ואולם, אומר כבר בשלב זה, כי במכלול הנסיבות אני סבורה שאכן קיים כרסום בתשתית הראייתית בעניין זה, הנובע בחלקו מפעולות שניתן היה לבצע על מנת לבחון את גרסת המשיב ולא בוצעו וכן מאי בהיריונות העולות מגרסת המתלון. אני סבורה, כי במכלול הנסיבות יש לזקוף כבר בשלב דיוני זה את הדברים במידה מסוימת לזכות המשיב.

7. לא מצאתי לנכון להכריע בשלב זה בעניין המצוי כפי הנראה בחקירה במסגרת תיק התעבורה בשאלה מי אשם בתאונת הדרכים המקורית שהיא ברקע לאירוע. ואולם אכן עולה מתיק החקירה, כי הוגשה ביום התאונה תלונה בגין תאונה ועזיבת המקום ללא מסירת פרטים מזהים ועולה כי אכן נהג המשאית והמשיב חיפשו את הרכב הפוגע ואת הבעלים למחרת היום. לכאורה, הדבר אינו מתיישב עם האמור בפתח הודעת המתלון מיום 1.6.18 לפיו לא היתה פגיעה ולנהג לא היה אכפת וכל אחד הלך לדרכו.

8. מכל מקום לגבי המשך התקשורת בין המשיב ובין המתלון, הרי שחרף טענות ב"כ המשיב, לא מצאתי כי קיימת מחלוקת אמיתית העולה מחומר הראיות ואל מול המתואר בכתב האישום:

בהודעת המשיב הראשונה מתאר שאחרי שהשיגו את מספר הטלפון של המתלון ממעסיקו במקום עבודתו ליד מפעל 'זברה', הוא התקשר אל המתלון כדי שישלם על הנזק וקבעו להיפגש. למחרת המתלון התקשר אליו ואמר לו שהוא במקום התאונה. כיוון שהיה עסוק, שלח את הנהג של המשאית מיום האירוע "אז פבל התקשר אלי אמר מה קורה אם אני מגיע אמרתי לו אם הם יכולים לבוא אלי למגרש אצלי בבית" ושניהם הגיעו אליו.

המתלון עצמו מספר בעניין זה שאתמול בערב התקשר אליו אדם שהציג את עצמו כחיים מסיקה והאשים אותו בתאונה ושברח והוא הכחיש וקבעו להיפגש. "אני התקשרתי אליו היום בבוקר...אמרתי לו 'איפה אתה רוצה להיפגש' אז הוא שאל איפה אני רוצה להפגש ואמרתי לו שניפגש באיזור התאונה" הגיע לשם ואז הגיע הנהג של המאשים "אני אמרתי לו שהוא זה שהיה באירוע ושאלתי אותו למה מישוהו אחר מדבר איתי ואז הוא אמר לי שזה בעל הבית שלו והוא רוצה להסתדר חיכינו עוד קצת לבעל הבית ואחרי כמה זמן אותו נהג...שאל אותי אם אני רוצה לנסוע לבית של בעל הבית שלו בשדה עוזיה, אני אמרתי לו שאין לי איך לחזור ואז הוא אמר לי שהוא יחזיר אותי".

לעניין זה אמרות המתלון והמשיב תואמות בנקודה זו ולא מצאתי בהן סתירה.

9. קיימת אי בהירות בלתי מוסברת העולה מתיק החקירה בנוגע לכלי הפגיעה שהחזקה בו מיוחסת למשיב: ראשית, התמונה של מוט הברזל שנתפס בזירה על פי הצבעת המשיב (ראו מסמך מ') אינה מתיישבת עם התיאור שנמסר על ידי המתלונן בעימות עם המשיב "מוט ברזל פלטה עם וו" ובהמשך: "מוט ברזל בצבע חום פלטה מכופפת לוו". נראה כי לא בכדי בחקירה חוזרת של המתלונן מיום 4.6.18 נשאל האם הוא בטוח שזה מוט הברזל שבו הותקף והמתלונן עמד על כך שזהו המוט.

שנית, למראה המוט ונוכח טיב החבלה כעולה מהצילומים ומהתעודה הרפואית קשה שלא להתרשם מכך שמעשה התקיפה כמתואר על המתלונן, של שתי הטחות בראש של מוט ברזל ארוך וכבד כנצפה בצילום, השניה בעת שחבורת אנשים אוחזת בו בכח, צפוי היה לגרום לחבלה חמורה הרבה יותר ובעיקר עמוקה הרבה יותר מכפי שנגרמה. לעניין זה ראו גם הודעת המשיב מיום 5.6.18: "אם הייתי מכה אדם בגולגולת או בכל חלק אחר בגוף עם מוט ברזל כבד כזה לא נראה לי שהיינו מגיעים לכאן עם חקירה כזאת זה היה מרוצץ לו את הגולגולת זה רק יפול על משהו ישבור אותו". אכן, כנטען, אין בפניי מסמך המלמד על הקשר בין כלי הפגיעה הנטען ובין החבלה ובנסיבות אלה ניסיון החיים והשכל הישר, גם נוכח הסתירה שתוארה לעיל, פועלים לזכות המשיב.

שלישית, אני סבורה, כי לאור המחלוקת הממוקדת והברורה לגבי אופן גרימת החבלה - מחלוקת שהיתה ברורה כבר מראשית החקירה - הרי שפעולה של בדיקת המוט לשרידי דם או לחלופין ביצוע הצבעה למשיב לגבי מיקום הפגיעה לטענתו תיעוד הזירה על פי גרסתו וחיפוש אחר שרידי דם במקום הנטען על ידו - היא פעולה מתבקשת בנסיבות העניין.

מאידך גיסא, אל מול אלה ראו גם אמרת אביו של המשיב, אפרים מסיקה (שאינו רשום ברשימת עדי התביעה) ולפיה במעמד האירוע המתלונן בכה ואמר ש"זרקו עליו ברזל".

10. לאור זאת מסקנתי היא, כי כפי שטען ב"כ המשיב, חרף קיומן של ראיות לכאורה קיימת בהן חולשה.

11. לא אוכל להתעלם גם מאי ההתאמה שקיימת בין הודעת המתלונן, כי החבטה השנייה בראשו בוצעה עת אוחזים בו קבוצת אנשים ולאחר מכן איבד את ההכרה ובין המענה לשאלה מפורשת של החוקר במהלך העימות: "מי היה נוכח בזמן שחיים תקף אותך עם המוט?" והתשובה: "הנהג". במהלך העימות המתלונן לא חוזר על טענה זו המופיעה הכתב האישום.

12. לא מצאתי כי הודעות המשיב מתפתחות לגבי אירוע התקיפה עצמו, אך אכן המשיב אינו מתאר את האירוע מלוא עוצמתו אלא לאחר שמוטחת בו ההקלטה.

בהודעת המשיב הראשונה מסר, שלאחר שהמתלונן לא לקח אחריות על הנזק, טען שהוא לא אשם ושאלו לו כסף לשלם. "אמרתי לו סע הביתה אני לא רוצה ממך כלום ופבל ימשיך את התלונה וליוויתי אותו לבחוף לכיוון היציאה" ואז המתלונן דרש ממנו את פרטי הביטוח שלו "אני הסתובבתי דחפתי אותו הוא עף שם יש מיכלים מאחורה אני עובד במתכות הוא קיבל מכה בראש התחיל לרדת לו דם לכיוון המצח"... "אני נלחצתי מהדם כי הוא נהיה רפוי" לדבריו מהלחץ הוא הקיא. הביאו להם מים. "שטפו אותו הוא היה בהכרה אמרתי לו תתקשר למישהו הוא אמר לאח שלי" וגם הוא בעצמו שוחח עם אח שלו דני וסיפר לו מה קרה עם הביטוח ואז אבא שלו אמר לו לעזוב את זה שלא שווה על בזק כזה ואבא שלו נסע עם הבחור לתחנת הדלק. מכחיש שהיכה אותו במוט ברזל. במגרש היו עוד אנשים אבל לא במקום של האירוע. בהמשך, כשמוצגות לו התמונות של החבלות מגיב: "כל זה קרה לו אצלי? אין לי מה להגיד אמרתי שכן אני הדפתי אותו חזק הוא עף לכיוון המיכלים אם זאת התוצאה אני יכול להגיד רק שאני ממש מתנצל". מבקש להתנצל בפני המתלונן.

בהודעה השניה חוזר בפתח הדברים כי הוא מצטער ומתנצל מוסר שזו שגיאה וטעות חמורה שלעולם לא תחזור ובוכה. בהצגת מוט הברזל הנטען. חוזר על תיאור דומה כי התעצבן מאד לאחר שהמתלון לא רק שלא לקח אחריות על הנזק אלא דרש ממנו פרטי ביטוח ואז "אני הסתובבתי אליו תפסתי אותו מנער אותו גם מהצוואר תפסתי אותו עם היד מקדימה כאילו מה אתה עושה ואז דחפתי אותו מהכתפים כמו שק שזורקים כמו כדור כוח הוא עף וריחף מהעצבים שהיו לי הוא עף לא היה שום מוט ברזל ובטח לא המוט הזה רק העפתי אותו ממני"... ובהמשך "אני מבין אני יודע שבאותו רגע לא הייתי שקול בדעתי ואין ספק שאם אני הייתי משחרר אותו לדרכו ידוע לי וברור לי שהוא היה משלם את העונש לכן אני מודה טעיתי טעיתי ואני מבקש את סליחתו ואת סליחת הבריות שאני בכלל פגעתי בבן אדם". בהשמעת ההקלטה המשיב מאשר את דברי האיומים הנשמעים שם ומביע עליהם צער וכן מפנה את החוקר לכך שנשנע בהקלטה החבטה של הגוף של המשיב במיכל.

13. לעניין זה, האזנתי להקלטה. אכן בהקלטה נשמעים איומים קשים ושפה בוטה ותוקפנית של המשיב. המשיב נשמע צורח על המתלון ומאיים עליו והמתלון נשמע כשהוא בוכה ומבוהל. בהקלטה נשמע רעש ברור של חבטה בברזל. לעניות דעתי רעש זה אינו רעש של הטחת ברזל בראש וגם לא של הטחת גוף במיכל ברזל. הרעש נשמע לאוזניי כפגיעה של ברזל בברזל. כך או כך, דומה שגם עניין זה ניתן היה לבדיקה פשוטה בזירה.

מכל מקום, מההקלטה לא עולה כי הוטח בראשו של המשיב מוט ברזל פעמיים. כמו כן אין עולה כלל מההקלטה כי המתלון הוחזק על ידי קבוצת אנשים תוך כדי תקיפתו כעולה מהמתואר מכתב האישום, על פי גרסת המתלון. עולה מההקלטה, כי המשיב נפגע, ביקש עזרה ומיד ניגשו אליו אנשים לסייע לו. מההקלטה לא ניתן להבין כי המשיב איבד את הכרתו. הדוברים בהקלטה מדברים עם המשיב ברצף, אומרים לו להתיישב ומשקים אותו מים. כמו כן אין נשמעת בהקלטה טענת המתלון בחקירה (שאינה מופיעה בכתב האישום) שלאחר מכן המשיכו לבעוט בו.

14. נוכח כל האמור לעיל אני סבורה כי אכן קיים כרסום בתשתית הראייתית שבתיק באופן המקיים סיכוי סביר לכך, שהמשיב יורשע בסופו של דבר בהתאם להודעתו ולא בהתאם לגרסת המתלון.

15. המיוחס למשיב מקיים בעניינו עילת מעצר של מסוכנות שכן עולה כי מדובר בהתנהגות חסרת שליטה על רקע סכסוך כספי שאין מחלוקת כיום שניתן וצריך היה לפתור אותו בדרכים שאין פורצות חוק וגבולות. כמו כן קיימת מסוכנות נקודתית כלפי המתלון. מסוכנות זה ניתן לאזן בחלופת מעצר מתאימה במקום מגוריו של המשיב במושב שדה עוזיהו המספק הרחקה מתאימה ממקום מגורי המתלון באשדוד.

16. חלופת המעצר במקרה זה צריך שתכלול מרכיב של פיקוח הדוק ואולם אני סבורה כי היא מחייבת מעצר בית מלא וניתוק של המשיב ממקום עבודתו.

17. בחנתי את המפקחים המוצעים. אביו של המשיב מסר פרטים מלאים בנוגע לעברו הפלילי והשיב בעניין זה בכנות לשאלות התובעת. אכן, לאור טיב הרשעותיו הקודמות אין מדובר במפקח אידיאלי אך גם אין מדובר בהרשעות הפוסלות אותו מכל וכל מלשמש כמפקח במקרה זה. לחובת המפקח הרשעות בעבירות מע"מ וכן בהפרת הוראה חוקית שהרקע לה סכסוך בענייני מקרקעין עם המנהל. כן קיימות לחובתו הרשעות שהן ברף הנמוך של עבירות הרכוש. כאמור, המפקח מסר מידע מלא בעניין זה. לא מצאתי כי עצם העובדה שנחקר בתיק שבפני פוסלת אותו מלשמש כמפקח. הוא אינו רשום ברשימת עדי התביעה, אין מיוחסת לו התנהלות שלילית או עוברת חוק באירוע והמתלון מאשר כי סייע לו ואין לו כל תלונה כלפיו. נהפוך הוא, עולה מהתיק, והמדינה לא חלקה על כך, כי מעורבותו בתום האירוע היתה מטיבה עם המתלון. המפקח

מסר כי מבין את הנדרש ממנו וכי ידווח במקרה של הפרה.

בכל הנוגע לאמו של המשיב המדינה לא הסתייגה.

בכל הנוגע לאחיו של המשיב לא אוכל לקבל את ההצעה לאשרו כמפקח. מעבר לכך שמדובר באחיו הצעיר של המשיב לחובתו הרשעה קודמת בעבירת אלימות אותה הכחיש במעמד הדיון. לעניין זה הציגה המדינה תיעוד מתאים.

18. נוכח כל האמור לעיל אני מורה על שחרור המשיב בתנאים הבאים:

א. המשיב יתגורר בבית הוריו במושב שדה עוזיהו, משק 94 ויהיה תחת פיקוחם לסירוגין כל העת, בתנאי מעצר אדם בתחומי המושב, של:

אפרים מסיקה, ת.ז. ... , טלפון: 050-4980655

דליה מסיקה, ת.ז. , טלפון: 050-4980652

מותרת יציאה לחצר הבית בפיקוח.

1. כתובת מעצר הבית תשמש ככתובת להמצאת כתבי בית דין.
2. חתימה על התחייבות עצמית בסך 15,000 ₪.
3. חתימה על ערבות צד ג' בסך 10,000 ₪ אשר תחתם על ידי המפקחים הנ"ל.
4. זמינות מלאה במספרי הטלפון שלעיל מהווה תנאי מתנאי השחרור.
5. הפקדה במזומן בסך של 5,000 ₪ אשר תהווה תנאי לשחרור.
6. הרחקה ואיסור יצירת קשר בכל דרך ואמצעי עם המתלונן בתיק ו/או עם מי מעדי התביעה.
7. המשיב יתייצב לכל חקירה או דיון בעניינו בלוויית מי מהמפקחים.

בקשה להוספת מפקחים נוספים תוגש בצירוף תגובת המאשימה.

המשיב יתייצב לדיון במסגרת תיק הת"פ בפני כב' השופטת טל לחיאני שהם ביום 17.7.18 בשעה

12:00 בבית משפט השלום באשקלון.

המזכירות תקבע המועד ביומנה של כב' השופטת טל לחיאני שהם.

הודע למשיב ולערבים חובת התייצבותו לדין בליווי מי מהערבים. לא תוצא הזמנה נוספת.

מוסבר לנאשם ולערבים כי כל הפרה של תנאי מתנאי השחרור תקים עילת מעצר, וכן עילה לחילוט הערבויות. מובהר לנאשם ולערבים כי מטרת הערבויות וההפקדה, להבטיח התייצבות לדיונים, להבטחה של קיום תנאי השחרור וכן להבטחת קיום כל צו של בית המשפט במסגרת התיק העיקרי.

ניתנה היום, כ"ז סיוון תשע"ח, 10 יוני 2018, בהעדר הצדדים.